

Väljaandja:	Siseminister
Akti liik:	määrus
Teksti liik:	algtekst-terviktekst
Redaktsiooni jõustumise kp:	07.04.2017
Redaktsiooni kehtivuse lõpp:	02.12.2018
Avaldamismärke:	RT I, 04.04.2017, 14

Ehitisele esitatavad tuleohutusnõuded ja nõuded tuletõrje veevarustusele

Vastu võetud 30.03.2017 nr 17

Määrus kehtestatakse [ehitusseadustiku](#) § 11 lõike 4 ja [tuleohutuse seaduse](#) § 23 lõike 3 alusel.

1. peatükk Üldsätted

§ 1. Määruse reguleerimisala

Määruses sätestatakse tulekahju ja selle ohu vältimiseks ehitisele esitatavad tuleohutusnõuded (edaspidi *tuleohutusnõuded*) ning nõuded tuletõrje veevarustusele.

§ 2. Terminid

- (1) Tulekahju käesoleva määruse tähenduses on väljaspool spetsiaalset kollet toimuv kontrollimatu põlemisprotsess, mida iseloomustab kuumuse ja suitsu eraldumine ning millega kaasneb oht inimese elule või tervisele, varale või keskkonnale.
- (2) Tulekahju oht käesoleva määruse tähenduses on väljaspool spetsiaalselt kollet toimuv põlemisprotsess, millega ei kaasne oht inimese elule või tervisele, varale või keskkonnale. Selle sündmuse takistamatu arengu korral võib see areneda tulekahjuks.
- (3) Eripõlemiskoormus käesoleva määruse tähenduses on ehitise põlemisel põranda pinnauhiku kohta eralduv summaarne soojushulk, mis vabaneb kõikide põlevmaterjalide põlemisel ruumis, kaasa arvatud seinte, põrandate ja lagede pinnakatted. Selle suuruse mõõtühik on megadžaul ruutmeetri kohta.
- (4) Tuletundlikkus käesoleva määruse tähenduses on ehitise materjali omadus tulega kokku puutudes süttida, levitada tuld, eraldada soojust, suitsu, mürgiseid gaase või põlevaid või kuumi tilku.
- (5) Tulepüsivus käesoleva määruse tähenduses on hoone konstruktsiooni või selle osa võime säilitada tulekahju korral ettenähtud aja jooksul nõutud kandevõime, terviklikkus ja soojusisolatsioonivõime, mis on üldjuhul määratud standardtulekatsel.
- (6) Hoone konstruktsioon käesoleva määruse tähenduses on hoone kandekonstruktsioon, hoone katusekonstruktsioon ja hoone tuletõkkekonstruktsioon.
- (7) Hoone jäigastav konstruktsioon käesoleva määruse tähenduses on hoone kandva konstruktsiooni osa.
- (8) Hoone konstruktsiooni pealiskiht käesoleva määruse tähenduses on hoone siseseina, vahelae või põranda pinnakiht, mille ülesandeks võib olla konstruktsiooni kaitsmine süttimise, söestumise või muu tulekahjust tingitud kahjustumise eest ettenähtud aja jooksul.
- (9) Tuletõkkekonstruktsioon käesoleva määruse tähenduses on hoone kandev või mittekandev konstruktsioon, mis on tuld tõkestav ja moodustab tuletõkkesektsiooni.
- (10) Tuletõkkesektsioon käesoleva määruse tähenduses on hoone osa või ruum ühel korrusel või läbi mitme korruse, mis on ümbritsevatest hoone osadest eraldatud nii, et tule levik välja- või sissepoole seda hoone osa või ruumi on ettemääratud aja jooksul tõkestatud.
- (11) Hoonetevaheline kuja käesoleva määruse tähenduses on hoonetevaheline kaugus, mida mõõdetakse käesoleva määruse §-s 22 sätestatu kohaselt.

- (12) Evakuatsioon käesoleva määruse tähenduses on hoone kasutajate sunnitud liikumine ohutusse kohta tulekahju, selle ohu või muu ohu korral.
- (13) Ohutu koht käesoleva määruse tähenduses on koht hoones või sellest väljaspool, kus inimene on kaitstud tule, suitsu ja soojuste ning muude võimalike ohtude eest kuni ohu tõrjumiseni või päästmiseni.
- (14) Evakuatsiooniala käesoleva määruse tähenduses on evakueerimise seisukohast ühtne hoone osa, mille võib moodustada osa tuletõkkesektsioonist, aga ka üks või mitu tuletõkkesektsiooni ning kust algab hoonest väljumine.
- (15) Evakuatsioonipääs käesoleva määruse tähenduses on evakuatsioonialast otse hoonest välja viiv uks või hoone sees paiknev ruum, mille kaudu on tulekahju korral võimalik evakueeruda ohutusse kohta.
- (16) Hädaväljapääs käesoleva määruse tähenduses on evakuatsioonipääsu nõuetele mittevastav väljapääs, mille kaudu on võimalik evakueeruda või evakueerida inimesi hoonest tulekahju korral.
- (17) Evakuatsioonitee käesoleva määruse tähenduses on hoone evakuatsioonipääsust algav ja ohutus kohas lõppev või vabalt ja ohutult läbitav hoonesisene liikumistee ohutusse kohta.
- (18) Väljumistee käesoleva määruse tähenduses on liikumiskõlblik vaba läbikäigutee hoone põranda mis tahes punktist evakuatsioonipääsuni.
- (19) Pööning käesoleva määruse tähenduses on ruum katuse ja viimase korruse lae vahel.
- (20) Katusekate käesoleva määruse tähenduses on katuse kattematerjal, mis kaitseb hoonet ilmastikumõjude eest.
- (21) Rõdu käesoleva määruse tähenduses on hoonest eenduv osa.
- (22) Lodža käesoleva määruse tähenduses on hoone fassaadiga samas tasapinnas olev orv hoones.
- (23) Terrass, sealhulgas katuseterrass, käesoleva määruse tähenduses on hoonega ehituslikult seotud rajatis.
- (24) Ventilatsioonisüsteem käesoleva määruse tähenduses on ruumi õhuvahetust tagav agregaatide ning kanalite kompleks õhu ruumi andmiseks või väljatõmbamiseks.
- (25) Tuleohutuspaigaldis käesoleva määruse tähenduses on hoone tehnosüsteem või tehniline seade, mis on mõeldud tulekahju vältimiseks, avastamiseks või kustutamiseks, tule ja suitsu leviku piiramiseks ning evakuatsiooni või päästetööde ohutuks läbiviimiseks.
- (26) Autonoomne tulekahjusignalisatsiooniantur käesoleva määruse tähenduses on tulekahjusignalisatsiooni lokaalne seade, mis sisaldab samas korpuses kõiki tulekahju avastamiseks ja helialarmi andmiseks vajalikke komponente, erandiks võib olla toiteallikas.
- (27) Automaatne tulekahjusignalisatsioonisüsteem käesoleva määruse tähenduses on tulekahjuanduritest, keskseadmest ja alarmseadmetest koosnev süsteem, mis annab avastamispiirkonna täpsusega automaatselt teate tekkinud tulekahjust, samuti tema töövalmidust ohustavast rikkest.
- (28) Automaatne adresseeritud tulekahjusignalisatsioonisüsteem käesoleva määruse tähenduses on tulekahjuanduritest, keskseadmest ja alarmseadmetest koosnev süsteem, mis annab anduri või ruumi täpsusega automaatselt teate tekkinud tulekahjust, samuti tema töövalmidust ohustavast rikkest.
- (29) Märgrõusutoru käesoleva määruse tähenduses on hoone külge püsivalt paigaldatud ja veevõrguga ühendatud paikne jäik toru vee andmiseks tuletõrjevoolikutesse ning on ettenähtud päästemeeskonna jaoks.
- (30) Kuivtõusutoru käesoleva määruse tähenduses on hoone külge püsivalt paigaldatud jäik toru tuletõrjevoolikute ühendamiseks ja veega täitmiseks selle kasutamise ajal ning on ettenähtud päästemeeskonna jaoks.
- (31) Tuletõrje voolikusüsteem käesoleva määruse tähenduses on hoonesse paigaldatud käsitsi kasutatav kohakindel seade, mis on mõeldud tulekahju kustutamiseks selle algstaadiumis hoones viibivate inimeste poolt.
- (32) Automaatne tulekustutusüsteem käesoleva määruse tähenduses on seadmete süsteem, mis on mõeldud tulekahju avastamiseks ja kustutamiseks selle varases staadiumis või tulekahju lokaliseerimiseks selleks, et täielik kustutamine oleks võimalik muude vahenditega.
- (33) Piksekaitse käesoleva määruse tähenduses on tulekahju vältimiseks hoonele, hoonesse ja hoonega seotud territooriumile paigaldatud välgu otsetabamuste ja metallist tehnosüsteemide kaudu hoonesse siseneva või seal tekkiva välgu elektromagnetilise impulsi eest kaitsev seadmete kogum.
- (34) Päästemeeskonna juurdepääsutee käesoleva määruse tähenduses on juurdepääs, mis võimaldab päästetehnika ja -varustusega takistamatut ligipääsu territooriumile ning seal asuvatele ehitistele.

(35) Päästemeeskonna infopunkt käesoleva määruse tähenduses on päästemeeskonna sisenemisteel asuv ruum või hoone osa, mis on vastavalt tähistatud.

(36) Tuletõrjelift käesoleva määruse tähenduses on ehitise sees omaette tuletõkkeseksioonis või ehitise fassaadil paiknev lift koos mehhanismide, eraldi energiavarustuse ja juhtimisega ning see on mõeldud päästjate ja kustutusvahendite üles toimetamiseks ning seda saab õnnetuse korral sisse lülitada ja kasutada ainult päästemeeskond.

§ 3. Olulised tuleohutusnõuded

(1) Oluliste tuleohutusnõuete täitmise eesmärk projekteerimise, ehitamise ja ehitise kasutamise, korrashoiu ning ehitisega seonduva muu tegevuse käigus on vähendada ohtu inimese elule või tervisele, varale või keskkonnale.

(2) Ehitis peab olema projekteeritud ja ehitatud nii, et tulekahju puhkemisel:

- 1) säilib ehitise kandevõime ettenähtud aja jooksul;
- 2) on tule ja suitsu teke ning levik ehitises piiratud;
- 3) on tule levimine naaberehitistele piiratud;
- 4) on tagatud ohutu evakuatsioon ning
- 5) on arvestatud päästemeeskonna ohutuse ja tegutsemisvõimalustega.

(3) Olulised tuleohutusnõuded peavad olema täidetud kogu ehitise kasutusea vältel ning ehitises paiknevad ruumid peavad vastama ehitise kasutamistarbest tulenevatele nõuetele. Ehitisele, mille ruume kasutatakse ehitisele mitteettenähtud kasutamistarbe kohaselt, kohaldatakse käesolevas määruses sätestatud nõudeid vastavalt ehitise tegelikule kasutamistarbele.

(4) Ehitise vastavus olulistele tuleohutusnõuetele loetakse tõendatuks, kui tulekahju puhkemise korral on arvestatud inimeste ohutusega ja vara- või keskkonnakahju minimeerimisega ning kui:

- 1) ehitis vastab määruses sätestatud piirväärtustele;
- 2) ehitis vastab asjakohasele tehnilisele normile;
- 3) ehitis vastab asjakohasele standardile või
- 4) oluliste tuleohutusnõuete täitmine on tõendatud analüütiliselt (edaspidi *analüütiline tõendamine*).

(5) Kultuuriväärtuslikus ehitises, nagu mälestis ja muinsuskaitseala ehitis, peab tuleohutuse tagama üldjuhul väärtuslikke ehitiseosasid muutmata. Sellise ehitise ümberehitamisel ei pea järgima kõiki ehitisele esitatavaid tuleohutusnõudeid, kuid sel juhul peab olulistele tuleohutusnõuetele vastavust tõendama analüütiliselt käesoleva määruse § 4 kohaselt.

§ 4. Analüütiline tõendamine

(1) Kui määruse, asjakohase tehnilise normi või standardi tuleohutusnõuetest kaldutakse kõrvale, tõendatakse ehitise vastavust olulistele tuleohutusnõuetele analüütiliselt. Kõrvalekalde mõju nõuete eri valdkondadele hinnatakse, kasutades järgmisi usaldusväärseid meetodikaid:

- 1) kvalitatiivset hinnangut;
- 2) kvantitatiivset analüüsi;
- 3) nende kombinatsiooni või
- 4) muud usaldusväärset tõendusviisi.

(2) Kvalitatiivne hinnang põhineb statistikal, kogemustel, katsetel, teadus- ja arendustegevuste raportitel või muudel sarnastel dokumentidel.

(3) Kvantitatiivse analüüsi puhul analüüsitakse riskide tõenäosust ja mõju arvuliselt ning arvutatakse projekti üldine risk. Kvantitatiivne analüüs on prognoosimismeetod, milles kasutatakse üldjuhul modelleerimist ja eksperdihinnanguid.

(4) Analüütilist tõendamist viib läbi tuleohutuseksperdi tase 6 kutsetunnistust omav isik, kes kaasab erivaldkonda tundva või selles pädeva isiku.

(5) Analüütilisel tõendamisel kasutatakse rahvusvahelise organisatsiooni, erialaliidu või Päästeameti juhendeid või muid asjakohaseid dokumente. Käesolevas lõikes nimetatamata dokumentide kasutamisel peab tõendama kasutatud tõendamisviisi usaldusväärsust.

§ 5. Hoone tuleohutuse määramine

(1) Hoone tuleohutuse määravad käesoleva määruse lisas 1 nimetatud hoone kasutusviisi, ruumide kasutusotstarve, korruste arv ja pindala, hoone kõrgus, tuletõkkeseksiooni pindala, kasutajate arv, eripõlemiskoormus ja hoones toimuva tegevuse tuleohtlikkus.

(2) Hooned jaotatakse tuleohutusest lähtuvalt järgmistesse tuleohutusklassidesse:

- 1) tulekindel (tähis TP1) – hoone kandekonstruktsioon ei tohi ettenähtud aja jooksul tulekahjus variseda, kusjuures üldjuhul sellise hoone kandekonstruktsioon tulekahjus ei varise;
- 2) tuldtakistav (tähis TP2) – hoone kandekonstruktsioon ei tohi ettenähtud aja jooksul tulekahjus variseda, kusjuures ettenähtud aeg on lühem kui tulekindla hoone suhtes ettenähtud aeg;
- 3) tuldkartev (tähis TP3) – hoone kandekonstruktsiooni tulepüsivus ei ole määratud, kui see ei mõjuta tuletõkkeseptsioonide tulepüsivust.

(3) Hoone osad võivad olla erineva tuleohutusklassiga tingimusel, et tule levik hoone osade vahel on piiratud tuletõkkekonstruktsiooniga.

(4) Kui olemasoleva hoone laiendamisel suureneb korruste arv, peab viima hoone kõik korrused määruuses sätestatud oluliste tuleohutusnõuetega vastavusse või tõendama tuleohutust analüütilisel viisil käesoleva määruuse § 4 kohaselt.

(5) Korruste arvu, kõrguse, pindala ja kasutajate arvu piirangud TP2- ja TP3-klassi hoonetes on sätestatud käesoleva määruuse lisas 2.

(6) Kuni kümne kasutajaga hoone võib võrdsustada oluliste tuleohutusnõuete osas I kasutusviisiga hoonega, kui see ei ohusta hoonetes viibivaid isikuid. Käesolevas lõikes sätestatud ei kohaldata VI või VII kasutusviisiga hoonetele ega hoonetele, kus viibivad alaliselt piiratud liikumisvõimega inimesed.

2. peatükk

Tulepüsivus, eripõlemiskoormus ja tuletundlikkus

§ 6. Tulepüsivus

(1) Hoone kandekonstruktsiooni ning tuletõkkekonstruktsiooni tulepüsivus määratakse lähtuvalt hoone kasutusviisist, ruumide kasutusotstarbest, kasutajate arvust, kõrgusest, korruste arvust, tuletõkkeseptsiooni piirpindalast ja hoone või selle osa eripõlemiskoormusest.

(2) Hoone kandekonstruktsiooni ja tuletõkkeseptsiooni moodustavate konstruktsioonide tulepüsivus tähistatakse lähtuvalt konstruktsiooni kandevõimest (tähis R), terviklikkusest (tähis E) ja soojusisolatsiooni võimest (tähis I). Tulepüsivust väljendatakse minutites.

(3) Hoone konstruktsiooni, tehnosüsteemi või selle osasid võib lisaks käesoleva paragrahvi lõikes 2 sätestatudle tähistada järgmiselt:

- 1) lõõgikindlus ja mehaaniline mõju (tähis M);
- 2) isesulguvate seadmetega varustatud uks (tähis C);
- 3) suitsu läbitungimise piirang (tähis S);
- 4) kattematerjaliks oleva ehitusmaterjali või -toote võime kaitsta kattematerjali taga olevat konstruktsiooni süttimise ja söestumise eest (tähis K).

(4) Hoone põlevmaterjalist kandekonstruktsioon loetakse mittepõlevast materjalist kandekonstruktsiooniks, kui see on piisavalt kapseldatud mittepõlevatest materjalidest kattematerjalidega. Tulepüsivuse R 30 või R 60 korral peab kattematerjali tuletõkestusvõime olema vähemalt K₂30 ning tulepüsivuse R 90 korral peab kattematerjali tuletõkestusvõime olema vähemalt K₂60.

(5) Hoone kandekonstruktsioonide ja tuletõkkekonstruktsiooni tulepüsivuse nõuded on sätestatud käesoleva määruuse lisades 3 ja 4.

§ 7. Eripõlemiskoormus

(1) Eripõlemiskoormus määratakse usaldusväärse analoogi järgi või arvutatakse projekteerimise käigus.

(2) Kui hoones on erineva eripõlemiskoormusega tuletõkkeseptsioone, määratakse iga tuletõkkeseptsiooni eripõlemiskoormus eraldi, et dimensioneerida selle järgi vastava tuletõkkeseptsiooniga seotud konstruktsioonid.

(3) TP1-klassi kuuluvad hooned või TP2-klassi kuuluvad kolme- kuni kaheksakorruselised hooned jagunevad eripõlemiskoormuse järgi järgmistesse rühmadesse:

- 1) üle 1200 megadžauli ruutmeetri kohta, näiteks raamatukogu koos hoidlaga, laoruum ja arhiiv, kus hoiustatakse põlevmaterjale;
- 2) 600–1200 megadžauli ruutmeetri kohta, näiteks kauplus, näitusehall, raamatukogu ilma hoidlata, mootorsõidukite remondi- ja hoolderuum ning eluhoone kelder, milles on hoiuruume, välja arvatud tehniline kelder;
- 3) alla 600 megadžauli ruutmeetri kohta, näiteks eluhoone, majutusruum, ravi- ja hoolekandeaustus, kinnipidamishoone, restoran, büroohoone, kool, spordisaal, teater ja kirik.

(4) Hoone kandekonstruktsiooni ning tuletõkkekonstruktsiooni tulepüsivuse nõuded määratakse vastavalt eripõlemiskoormuse rühmale.

(5) Kui käesoleva paragrahvi lõike 3 punktides 1 ja 2 nimetatud rühma kuuluv hoone või hoone osa on varustatud automaatse tulekustutussüsteemiga, võib kohaldada selle hoone või hoone osa kandekonstruktsiooni tulepüsivusele ühe rühma võrra madalamast eripõlemiskoormusest tulenevaid nõudeid.

§ 8. Tuletundlikkus

(1) Materjalid ja tooted jaotatakse standardtulekatsete alusel järgmiselt:

- 1) A1 – ei ole tuletundlik;
- 2) A2 – ei ole tuletundlik, suitsu eraldub eriti vähesel määral;
- 3) B – on tuletundlik, materjal on süttiv, suitsu eraldub eriti vähesel määral ning põlevaid tilku ega tükke ei esine;
- 4) C – on tuletundlik, suitsu eraldub vähesel määral ja põlevad tilgad või tükid kustuvad kiiresti;
- 5) D – on tuletundlik, materjal võib tulekahjus osaleda;
- 6) E – osavõtt tulekahjust on tavapärane;
- 7) F – kergesti süttiv või määramata;
- 8) s1 – suitsu eraldub eriti vähesel määral;
- 9) s2 – suitsu moodustub vähesel määral;
- 10) s3 – suitsu moodustub määral, mis ei täida s1 ega s2 nõudeid;
- 11) d0 – põlevaid tilku või tükke ei esine;
- 12) d1 – põlevad tilgad või tükid kustuvad kiiresti;
- 13) d2 – põlevate tilkade või tükide esinemine ei täida d0 ega d1 nõudeid.

(2) Ehitamisel kasutatavate ehitusmaterjalide tuletundlikkus on sätestatud käesoleva määruse lisades 6 ja 7.

3. peatükk

Tulekahju ja selle ohu vältimine

§ 9. Tulekahju ja selle ohu vältimine

(1) Tulekahju ja selle ohu vältimiseks arvestatakse hoone projekteerimise, ehitamise ja kasutamise korral tulekahju võimalikkust, sealjuures võetakse arvesse nii hoonesiseseid kui ka hooneväliseid mõjusid, sealhulgas hoones paiknevatest tehnosüsteemidest ja seadmetest tingitud tulekahju- ja plahvatusohtu.

(2) I–V kasutusviisiga hoones on lubatud plahvatusohtlikud ruumid juhul, kui need on vajalikud hoones toimuvateks tegevusteks. Sellised ruumid peavad asuma hoone välisseina lähedal ning olema projekteeritud selliselt, et tulekahju tekkimisel ei saa kannatada hoones viibivad isikud ega selle ruumiga külgnevad ruumid. Selliseid ruume ei tohi paigutada keldrisse.

(3) II–IV kasutusviisiga hoones, kus sisustusmaterjalides kasutatakse tekstiili, määratakse materjalide tuletundlikkus asjakohase standardi järgi.

§ 10. Hoone konstruktsiooni kandevõime

(1) Hoone konstruktsioon projekteeritakse nii, et on tagatud konstruktsiooni küllaldane kandevõime tulekahju korral ettenähtud aja jooksul.

(2) Hoone konstruktsiooni kandevõimet tõendatakse projektis selle koostamise käigus vähemalt ühel järgmisel viisil:

- 1) katseliselt;
- 2) arvutuslikult;
- 3) ühendades katse- ja arvutustulemused;
- 4) kasutades tunnustatud tabelarvutust.

(3) Kui hoone konstruktsiooni terviklikkuse, soojusisolatsiooni ja kandevõime suhtes nõutakse erinevaid tulepüsivusaegu, siis rakendatakse nendest pikimat tulepüsivusaega nii terviklikkuse, soojusisolatsiooni kui ka kandevõime suhtes.

§ 11. Tuletõkkeseksioon

(1) Hoone jaotatakse tuletõkkeseksioonideks selliselt, et tulekahju ühes tuletõkkeseksioonis põhjustaks võimalikult vähe ohtu hoonele, inimestele, varale või keskkonnale ning kahju piirduks selle tuletõkkeseksiooniga, milles tulekahju alguse sai.

(2) Tuletõkkeseksioon moodustatakse seintest, põrandatest, lagedest, sealhulgas vahelagedest, katuslagedest, ripplagedest, ustest, akendest, tuletõkkeklappidest, läbiviigu tihenditest ja teistest hoone osadest.

§ 12. Tuletõkkeseksioonide moodustamine

(1) Hoone jaotatakse tuletõkkeseksioonideks ruumide kasutusotstarbe järgi, välja arvatud juhul, kui on rakendatud meetmeid, mis tagavad ruumide võrdväärse tuleohutuse.

(2) Tuletõkkeseksioonid moodustatakse:

- 1) korruste kaupa;
- 2) pindala järgi;
- 3) ruumide kasutamisetstarbe järgi;
- 4) hoone kasutusviisi järgi;
- 5) eripõlemiskoormuse järgi ning
- 6) tule- ja plahvatusohu järgi.

(3) Erineva kasutamisetstarbega ruumid võivad kuuluda ühte tuletõkkeseksiooni tingimusel, et see ei vähenda kasutajate turvalisust ega suurenda tulekahju leviku ohtu ning eripõlemiskoormuste erinevus kõrvuti asetsevates ruumides on vähem kui 300 megadžauli ruutmeetri kohta. Käesolevas lõikes sätestatu ei kehti evakuatsiooniteele ja evakuatsioonitrepikojale.

(4) Tuletõkkeseksioon võib läbida hoone mitut korrust, välja arvatud II või III kasutusviisiga hoonete puhul.

(5) Tuletõkkeseksioonide moodustamisel lähtutakse hoone tuleohutusega seonduvatest näitajatest, sealhulgas hoone tulepüsivuse ajast ja tuletõkkeseksioonide piirpindalast vastavalt käesoleva määruse lisadele 4 ja 5.

(6) Hoone või selle osa kasutamisetstarbest lähtuvalt eraldatakse omaette tuletõkkeseksiooniks:

- 1) evakuatsioonitee;
- 2) evakuatsioonitrepikoda;
- 3) korter;
- 4) tahkekütuse ja elektrikerisega saun, välja arvatud elu- või majutusruumis asuv saun;
- 5) laoruum eripõlemiskoormusega rohkem kui 600 megadžauli ruutmeetri kohta, välja arvatud laoruum, mille pindala on vähem kui 10 ruutmeetrit;
- 6) katlaruum, kus gaasikütteseadmete koguvõimsus on rohkem kui 35 kilovatti ning vedel- või tahkekütteseadmete koguvõimsus on rohkem kui 25 kilovatti;
- 7) ventilatsiooniruum;
- 8) päästemeeskonna infopunkt, kõrghoone tuletõrje- ja päästevahendite juhtimiskeskus ning tulekustutuse tugipunkt;
- 9) liftišaht ja -masinaruum, välja arvatud automaatse tulekahjusignalisatsioonisüsteemiga varustatud tulekindlas trepikojas asuv liftišaht ja -masinaruum;
- 10) garaaž, välja arvatud ühe korteriga elamu juurde kuuluv garaaž, mille suletud netopind on vähem kui 60 ruutmeetrit;
- 11) lüüstampur, mis on rajatud suitsu ja tuleleviku takistamiseks;
- 12) evakuatsioonitee ripplagedepealne tühemik kaablitega, kus kaablite põlemisel eralduv soojushulk on rohkem kui 50 megadžauli tühemiku või koridori jooksva meetri kohta ja mis ei ole kaetud automaatse tulekustutussüsteemiga;
- 13) galerii, mis ühendab erinevaid hooneid;
- 14) pööning, välja arvatud suvila, aiama ja ühe korteriga elamu pööning;
- 15) hoone elektrikilbid või ruumid, kus asuvad elektrikilbid, mille peakaitsme nimivool on üle 100 ampri;
- 16) II kasutusviisiga hoone majutusruum.

§ 13. Tuletõkkekonstruktsiooni rajamine

(1) Tuletõkkekonstruktsioon võib olla ka hoone selline osa, mis on ette nähtud eelkõige suitsu piiramiseks ning tervikuna täidab ainult suitsu läbitungimise piiramise nõudeid. Selline tuletõkkekonstruktsioon peab tagama, et evakuatsioon on ohutu ning tuli ei levi ettenähtud aja jooksul ühest tuletõkkeseksioonist teise.

(2) Kui tuletõkkekonstruktsiooni osa vastab ainult terviklikkuse nõudele ja selle pindala on kuni kaks ruutmeetrit, peab vahemaa tuletõkkekonstruktsiooni ja süttivate materjalide või evakuatsiooni- või väljumistee vahel olema vähemalt poolteist meetrit. Kui tuletõkkekonstruktsiooni osa pindala on suurem kui kaks ruutmeetrit, siis peab see vahemaa olema selline, et soojuskiirguse tihedus ei ületaks 15 kilovatti ruutmeetri kohta.

(3) Keldriruumis rajatakse tuletõkkekonstruktsioon vähemalt A2-s1,d0 tuleundlikkusega materjalidest, välja arvatud avatäidete ja TP3-klassi hoone eluruumi juurde kuuluva keldri puhul.

§ 14. Avatäited ja tehnosüsteemid tuletõkkekonstruktsioonis ja tulemüüris

(1) Tuletõkkekonstruktsioonis oleva ukse ja akna tulepüsivusaeg peab olema vähemalt 50 protsenti tuletõkkekonstruktsioonile ettenähtud tulepüsivusajast, kuid kõige vähem 30 minutit. Avatäidete paigalduseks või kinnituseks kasutatakse materjale, mille tuleundlikkus on vähemalt B.

(2) Käesoleva paragrahvi lõikes 1 sätestatud 30 minuti nõuet ei kohaldata kultuuriväärtuslikes ehitistes restaureeritavatele ustele ja akendele ning II kasutusviisiga hoone majutustubade ustele.

(3) Kui tuletõkke-avatäite soojusisolatsioonivõime kriteerium vastab vähemalt I_2 nõuetele, siis eeldatakse, et avatäite puhul on I nõuded täidetud.

(4) Tuletõkkekonstruktsioonis kasutatakse tuletõkkeust, mis lisaks tulepüsivusele vastab minimaalselt nõudele S_a , kui selline uks on hingedel käiguks.

(5) Tuletõkkeuks, mille kaudu pääseb evakuaatsiooniteele või evakuaatsioonitrepikotta, peab lisaks tulepüsivusele vastama minimaalselt nõudele S_{200} .

(6) Tuletõkkeuks varustatakse sulgemisseadisega, välja arvatud korterite ja tehniliste ruumide ukсед, mis on tavakasutuses lukustatud.

(7) Tuletõkkeukse sulgemisseadis peab vastama valmistajatehase andmetel oma sulgemisjõu ja muude omaduste poolest selle ukse kasutuskohale ja ukse laiusele ning tagama ukse täieliku sulgumise.

(8) Käesolevas paragrahvis tuletõkkeukse kohta sätestatud kohaldatakse ka luugile ja väravale, mis paikneb tuletõkkekonstruktsioonis, välja arvatud selle sulgemisseadis ja suitsupidavus, kusjuures laes paiknev tuletõkkeluuk või muu sarnane avatäide peab tulepüsivuselt olema sama teda ümbritseva tuletõkkekonstruktsiooniga.

(9) Tuletõkkekonstruktsiooni täielikult või osaliselt läbiva tehnosüsteemi tulepüsivusaeg peab olema vähemalt 50 protsenti tuletõkkekonstruktsioonile ettenähtud tulepüsivusajast.

(10) Tuletõkkekonstruktsioonis oleva ukse või akna või nende kogupindala võib üldjuhul olla kuni 40 protsenti tuletõkkekonstruktsiooni pindalast. Kui selline pindala ületab 40 protsenti, peab sellise ukse ja akna tulepüsivus olema sama teda ümbritseva tuletõkkekonstruktsiooni tulepüsivusega.

(11) Piirpindala eraldavas tuletõkkekonstruktsioonis oleva avatäite tulepüsivusaeg peab olema sama tuletõkkekonstruktsioonile ettenähtud tulepüsivusajaga, kui eripõlemiskoormus on üle 1200 megadžauli ruutmeetri kohta. Sellise ava pindala võib olla kuni 40 protsenti piirpindala eraldava konstruktsiooni pindalast.

(12) Tulemüüris ei ole avatäide lubatud, välja arvatud käesoleva määruse § 23 lõikes 4 sätestatud juhtudel.

§ 15. Pööningu tuleohutus

(1) Pööning jaotatakse tule tõkestamiseks ning tule ja suitsu leviku piiramiseks osadeks käesoleva määruse lisas 5 sätestatud tuletõkkesektsioonide moodustamise nõuete kohaselt, kasutades konstruktsioone või muid tuld tõkestavaid piirdeid. Nimetatud konstruktsioon või piire peab ulatuma katusekatteni.

(2) Pööningu- või katusekorrus loetakse korruseks juhul, kui seal paiknevad elu- või muud alalises kasutuses olevad ruumid.

(3) Pööningule ja pööningu igasse tuletõkkesektsiooni peab olema sissepääs kergesti ligipääsetavast kohast, mis asub pööningu allosas. Sissepääsu valgusava külje pikkused peavad olema vähemalt 600 ja 800 millimeetrit.

(4) Käesoleva paragrahvi lõikes 3 sätestatud nõudeid ei pea järgima pööningute puhul kõrgusega kuni 600 millimeetrit.

§ 16. Katuse ja katusekatte tuleohutus

(1) Hoone katus ehitatakse nii, et see ei süttiks kergesti ning tuli ei leviks seest- või väljastpoolt katusekonstruktsiooni sisse ja mööda katusepinda.

(2) Katuse soojustusmaterjali, mille tuletundlikkus on vahemikus C–E, peab paigaldama nii, et tule levik soojustusmaterjali sees ning ühest tuletõkkesektsioonist teise oleks takistatud. Moodustada võib kuni 800 ruutmeetri suuruseid osi ning katkestus laiusega 500 millimeetrit või enam peab olema tehtud vähemalt A2 tuletundlikkusega materjalist kogu soojustusmaterjali paksuselt.

(3) Katusekatte väline tuletundlikkus peab olema Broof(t_2-t_4). Savist, eterniidist või betoonist katusekivide ja metallist katusekattematerjal loetakse vastavaks Broof(t_2) nõudele.

(4) Katusekattematerjali, mille väline tuletundlikkus on Broof(t_1), Croof(t_x), Droof(t_x), Eroof(t_x) või Froof(t_x), võib paigaldada tulekoldeta hoonele või muule hoonele, kui see ei põhjusta tule leviku ohtu nii hoonele endale kui naaberhoonele. Üldjuhul loetakse, et tule leviku ohtu ei ole, kui hooned asuvad üksteisest kaugemal kui 40 meetrit.

§ 17. Rõdu, lodža ja terrassi tuleohutus

- (1) Rõdu, lodža ja terrass peavad olema projekteeritud ja ehitatud nii, et tuli ei leviks:
 - 1) piki välisseina välispinda;
 - 2) välisseina konstruktsioonis;
 - 3) välisseina ja tuletõkkekonstruktsioonide ühenduskohtade kaudu.
- (2) Rõdu, lodža ja terrassi põrandale esitatakse järgmised tuletundlikkuse nõuded:
 - 1) kuni kahekorruselises hoones D_{fl-s1} ;
 - 2) kolme kuni kaheksakorruselises hoones B_{fl-s1} ;
 - 3) hoones kõrgusega üle 26 meetri $A2_{fl-s1}$.
- (3) Rõdu, lodža ja terrassi tulepüsivusajale kohaldatakse käesoleva määruse lisas 3 sätestatud ehitise kandekonstruktsioonile ettenähtud arväärtusest 50 protsenti.
- (4) Rõdu projekteeritakse nii, et hoonest lähtuvad leegid ning suitsu- ja põlemisgaasid pääseksid välja.
- (5) Põlevmaterjalist terrass, sealhulgas varisein, mille kõrgus on üle ühe meetri maapinnast, loetakse hoone osaks, millest peab kuja määramisel lähtuma.

§ 18. Sisepinna tuletundlikkus

- (1) Hoonesse paigaldatavad kattematerjalid, välja arvatud tapeedid ja värvkate, peavad vastama konstruktsiooni pinnakihi tuletundlikkuse nõuetele.
- (2) Tuletundlikkuse nõuetele vastavust ei pea tõendama järgmiste hoone osade puhul:
 - 1) uks ja aken, sealhulgas leng, raam ja muu sarnane detail;
 - 2) kinnitusdetail;
 - 3) käsipuu;
 - 4) katteliist, sealhulgas põranda- ja laeliist;
 - 5) plaatidevaheline vuugitäide, välja arvatud kütteseadme plaatide vaheline vuugitäide;
 - 6) pörkepiire laiusega kuni 0,4 meetrit;
 - 7) kandev puidust post ja tala, kui sellise detaili katmata eksponeerimine on vähene;
 - 8) elamu mitmetasandilise korteri sisetrepp.
- (3) Hoone sisepinna tuletundlikkuse hindamisel võetakse arvesse, millisel määral pind tulekahjus osaleb, pinna laussüttimiseks kuluvat aega, selle põlemisel eralduva soojushulga määra ning suitsu ja põlevate tilkade moodustumist. Nõuded hoone siseseina, vahelae ja põranda tuletundlikkusele sätestatakse käesoleva määruse lisas 6.
- (4) Hoone siseseinale, vahelaele ja põrandale võib kohaldada käesoleva määruse lisas 6 sätestatud nõuetest tuletundlikkuse osas madalamat nõuet, kuid mitte madalamat kui $D-s2,d2$:
 - 1) kui süttimise või tule leviku oht on tulekahju tingimustest tavalisest märgatavalt väiksem;
 - 2) kui on tagatud käesolevas määruses nõutavast parem evakuatsioon või
 - 3) hoone selles osas, mis on kaetud automaatse tulekustutusüsteemiga.
- (5) Hoone siseseina, vahelae ja põranda soojustamisel kasutatakse üldjuhul soojustusmaterjali, mis vastab vähemalt tuletundlikkusele B. Kui kasutatakse soojustusmaterjali, mille tuletundlikkus on vahemikus C–E, tuleb see katta vähemalt $A2$ tuletundlikkusega ehitusmaterjali- või tootega.
- (6) Käesoleva määruse lisas 6 nimetatata hoone siseseina, vahelae ja põranda vastavust tuletundlikkuse nõuetele tõendatakse analüütiliselt. Kui hoone tuleohutust tõendatakse analüütiliselt, peab hoonesisese seina ja lae tuletundlikkus olema vähemalt $D-s2,d2$ ning põranda tuletundlikkus vähemalt D_{FL-s1} .

§ 19. Torupaigaldise tuletundlikkus

- (1) Kui torupaigaldise eksponeeritud kogupind on suurem kui 20 protsenti sellega piirnevast seina- või laepinnast ning selle puhul kasutatakse isolatsiooni- või kattematerjale, peab isolatsioon vastama $A2_L-s1,d0$ tuletundlikkusele või pealiskiht $A2-s1,d0$ tuletundlikkusele.
- (2) Kui torupaigaldise eksponeeritud kogupind on väiksem kui 20 protsenti sellega piirnevast seina- või laepinnast ning selle puhul kasutatakse isolatsiooni- või kattematerjale, peab toruisolatsioon vastama vähemalt järgmistele tuletundlikkustele:
 - 1) $B_L-s1,d0$, kui ümbritsevatel pindadel on nõue $B-s1,d0$;
 - 2) $C_L-s3,d0$, kui ümbritsevatel pindadel on nõue $C-s2,d1$;
 - 3) $D_L-s3,d0$, kui ümbritsevatel pindadel on nõue $D-s2,d2$.

§ 20. Kaabli tuletundlikkus

- (1) Hoones kasutatavale kaablile esitatakse järgmised tuletundlikkuse nõuded:

1) I–V kasutusviisiga hoones, mille kõrgus on kuni 26 meetrit, peab kaabli tuletundlikkus olema vähemalt Dca-s2,d2 ning

2) I–V kasutusviisiga hoones, mille kõrgus on üle 26 meetri, peab kaabli tuletundlikkus olema vähemalt Bca-s1,d0.

(2) Käesoleva paragrahvi lõikes 1 nimetatata hoones kasutatava kaabli tuletundlikkus peab olema vähemalt E_{ca}.

(3) Käesoleva paragrahvi lõiked 1 ja 2 ei kohaldu kaablitele, mis sisenevad hoone alajaamaruumi või elektripeajaotlasse hoonest väljastpoolt ja ei läbi elu-, majutus-, hoolekande-, kinnipidamis-, kogunemis-, tööstus-, lao- või kontoriruumide ning väljumis- või evakuatsiooniteid.

(4) Käesoleva paragrahvi lõiked 1 ja 2 ei kohaldu elektrituruseaduse mõistes võrguteenust osutava võrguettevõtja elektripaigaldise ehitistele, kus ei viibi alalist personali ja kuhu on juurdepääs ainult isikutel, kes teevad käidutoiminguid.

§ 21. Välisseina tuleohutus

(1) Välisseina peab projekteerima ja ehitama nii, et tuli ei leviks:

1) mööda välisseina välispinda;

2) välisseina konstruktsioonis;

3) välisseina ja tuletõkkekonstruktsioonide ühenduskohtade kaudu.

(2) Välisseina tuletundlikkuse piirmäärad on sätestatud käesoleva määruse lisas 7.

(3) Soojustusüsteemi, kus soojustusmaterjali tuletundlikkus on vahemikus C–E, peab paigaldama nii, et tule levik soojustusmaterjali sees oleks takistatud. Selliseid materjale võib paigaldada kuni 22 meetri kõrgusele maapinnast.

(4) Käesoleva paragrahvi lõikes 3 sätestatud tule leviku takistamist ei kohaldata paneelile, kui on välistatud tule sattumine tootesisese soojustusmaterjalini.

(5) TP1-klassi kuuluva:

1) kuni kahekorruselise hoone välisseina konstruktsioon võib olla D-s2,d2 tuletundlikkusega materjalist, kusjuures soojustusmaterjal peab vastama vähemalt A2 tuletundlikkuse nõuetele;

2) kolme- kuni kaheksakorruselise hoone välisseina mittekandev konstruktsioon võib olla D-s2,d2 tuletundlikkusega materjalist, kusjuures soojustusmaterjal peab vastama vähemalt A2 tuletundlikkuse nõuetele;

3) kuni kaheksakorruselise hoone välisseina välispinna ja õhutuspilu välispinna tuletundlikkus võib olla D, kui seda osa ümbritsev konstruktsioon tõkestab tule levikut sein pinnal ning soojustusmaterjal vastab vähemalt A2 tuletundlikkuse nõuetele;

4) kõrgema kui kaheksakorruselise hoone välissein peab vastama asjakohases standardis sätestatud nõuetele;

5) üle kahekorruselise ravi- ja hoolekandeaustuse hoone või lasteaiahoone ning üle kolmekorruselise koolihoone soojustusüsteem peab vastama vähemalt A2,d0 tuletundlikkusele.

(6) TP2-klassi kuuluva:

1) kolme- kuni kaheksakorruselise hoone välisseina välispinna ja õhutuspilu välispinna tuletundlikkus võib olla D,d2, kui seda osa ümbritsev konstruktsioon tõkestab tule levikut sein pinnal ning soojustusmaterjal vastab vähemalt A2 tuletundlikkuse nõuetele;

2) kolme- kuni neljakorruselise hoone välisseina välispinna ja õhutuspilu välispinna tuletundlikkus võib olla D,d2 ning õhutuspilu sisepinna tuletundlikkus võib olla D-s2,d2, kui on takistatud tule levik õhutuspilus;

3) III kasutusviisi hoone välisseina välispinna ja õhutuspilu välispinna tuletundlikkus võib olla D,d2 ning õhutuspilu sisepinna tuletundlikkus võib olla D-s2,d2, kui seda osa ümbritsev konstruktsioon tõkestab tule levikut sein pinnal ning soojustusmaterjal vastab vähemalt A2 tuletundlikkuse nõuetele.

(7) Ajutise telk-kogunemishoone rajamisel kasutatakse materjali, mille tuletundlikkus on vähemalt D-s2,d2, samuti peab selle rajamisel olema tagatud ohutu evakuatsioon ja tule leviku takistamine teistele telk-kogunemishoonetele.

(8) Enam kui kahe korrusega hoones, kus evakuatsiooniks kasutatakse väljastpoolt hoonet hoone küljes asuvat evakuatsioonitreppi, ehitatakse välisseina välispind sellise trepi ümber mittepõlevast materjalist vähemalt pooleteise meetri ulatuses mõõdetuna trepi enda ja selle mademe välimisest küljest. Selles alas olevad ukсед ja aknad peavad olema tuldtõkestavad.

(9) Hoone välisseina välispinnale ei esitata nõuet suitsu moodustumise piiramisel.

§ 22. Tule leviku takistamine

(1) Tule levimist teisele ehitisele, välja arvatud piirdeaiale, postile ja muule sarnasele, peab vältima nõnda, et oleks tagatud inimese elu ja tervise, vara ja keskkonna ohutus.

(2) Hoonetevaheline kuja peab olema vähemalt kaheksa meetrit. Kui hoonetevaheline kuja on vähem kui kaheksa meetrit, piiratakse tule levikut ehituslike abinõudega.

(3) Hoonetevahelist kuja mõõdetakse üldjuhul välisseinast. Kui välisseinast on üle poole meetri pikkuseid enduvaid põlevmaterjalist osi, mõõdetakse kuja selle osa välisservast.

(4) Käesoleva paragrahvi lõikes 2 nimetatud kuja arvestamisel võib ühe kinnistu piires lugeda üheks hooneks hoonetekompleksi, kui sellised hooned on samast tuleohutusklassist. Kui selliste hoonete kogupindala on TP3-klassi hoonete puhul suurem kui 400 ruutmeetrit ning TP2- ja TP1-klassi hoonete puhul suurem kui 800 ruutmeetrit, siis peab tule levikut takistama ehituslike abinõudega.

(5) Naaberkinnistul paikneva ehitisealuse pinnaga kuni 60 ruutmeetrit ja kuni viie meetri kõrguse hoone ning ühe- ja kahe korteriga elamu puhul ning kui käesoleva paragrahvi lõikes 4 nimetatud piirväärtusi ei ole ületatud, peab:

1) ühe hoone välissein vastama tulemüüri nõudele või mõlema hoone välisseinad tulepüsivusele EI-M 60, kui kuja on kuni neli meetrit;

2) ühe hoone välissein vastama vähemalt tulepüsivusele EI 60 või mõlema hoone välisseinad tulepüsivusele EI 30, kui kuja on neli kuni kaheksa meetrit.

§ 23. Tulemüüri esitatavad nõuded

(1) Tulemüüri eesmärk on takistada tule levikut ühelt hoonelt teisele kustutustöödest olenemata.

(2) Tulemüür peab:

1) olema ehitatud vähemalt pool meetrit üle kõrgema müüriäärse katuse, välja arvatud juhul, kui katuse tulepüsivus on vähemalt EI 60;

2) eenduma välisseinast vähemalt 0,3 meetrit kui fassaadi soojustusmaterjal või pealispind on põlevast materjalist;

3) koosnema tervenisti materjalidest, mis vastavad vähemalt A2 tuletundlikkusele;

4) taluma mehaanilist koormust ning

5) olema ehitatud nii, et selle kandevõime ja tulepüsivus püsivad ettenähtud aja jooksul.

(3) Kui mehaaniline löögikindlus ei ole katseliselt tõestatud, peab tulemüüri ehitama sellistest ehitusmaterjalidest või -toodetest nagu müürikivid või betoon.

(4) Põhjendatud juhul võib tulemüüri paigaldada käiguksena tuletõkkeukse. Tuletõkkeukse tulepüsivus peab olema sama teda ümbritseva tulemüüri tulepüsivusega, välja arvatud kandevõime ja löögikindluse osas.

(5) Tulemüüri tulepüsivus määratakse käesoleva määruse lisa 3 kohaselt.

§ 24. Sektsioonide liitekoht sisenurgas

Kui tuletõkkesektsioonid satuvad välisseina sisenurka kõrvuti ja nendevaheline nurk on väiksem kui 135 kraadi, rakendatakse asjakohases standardis sätestatud meetmeid, et takistada tule levimist teise tuletõkkesektsiooni.

4. peatükk

Küttesüsteemi ja ventilatsiooni tuleohutus

§ 25. Küttesüsteem

Kui küttesüsteem vastab tuleohutuse seaduses sätestatud nõuetele, loetakse küttesüsteemi vastavus tuleohutusnõuetele tõendatuks.

§ 26. Küttesüsteemi projekteerimine, ehitamine, paigaldamine ja hooldamine

(1) Küttesüsteem projekteeritakse, ehitatakse, paigaldatakse ning seda hooldatakse tuleohutuse seaduses sätestatu kohaselt.

(2) Küttesüsteemi hooldamiseks tagatakse vajalike puhastus- ja tahmaluukide olemasolu ning kohakindel ja aasta ringi kasutatav ohutu juurdepääs korstnale.

(3) Tahke-, vedel- või gaasikütteseadet ei tohi ehitada või paigaldada hoone garaaži, välja arvatud juhul, kui seade eraldatakse omaette tuletõkkesektsiooni.

§ 27. Ventilatsioonisüsteemi tuleohutus

(1) Ventilatsioonisüsteem rajatakse nii, et oleks takistatud tule ja suitsu levimine ventilatsioonikanalis või ventilatsioonikanalite ja tuletõkkekonstruktsioonide läbiviikudes või soojusülekande kaudu ventilatsioonigregaadis. Ventilatsioonisüsteemi projekteerimisel, paigaldamisel, hooldamisel ja kasutamisel lähtutakse asjakohasest standardist.

(2) Kanal ja muu ventilatsioonisüsteemi osa kinnitatakse nii, et need ei varise ega suurenda tulekahju ja suitsu levimise ohtu.

(3) Suurköögi õhupuhasti kanal ehitatakse hoones tulepüsivusega vähemalt EI 60 ning tuletundlikkusega vähemalt A2-s1,d0 või rajatakse see omaette eespool nimetatud tulepüsivuse ja tuletundlikkusega šahti.

(4) Ventilatsioonisüsteemi rajamisel kasutatakse materjale, mis vastavad vähemalt A2-s1,d0 tuletundlikkusele.

(5) Käesoleva paragrahvi lõikes 4 sätestatust võib erandi teha väikeste osiste puhul, mis ei aita tule levikule kaasa.

(6) Eluhoone köögi väljatõmbekanal, mis ei ole rajatud šahti, peab olema tulepüsivusega vähemalt EI 15 ja tuletundlikkusega vähemalt A2-s1,d0. Õhupuhasti ja väljatõmbekanalit ühendamiseks võib kasutada painduvaid kanaleid.

(7) Ühe korteriga elamus võib kasutada D tuletundlikkusega väljatõmbekanalit ja painduvat kanalit või lõõstoru, välja arvatud köögi väljatõmbekanalit puhul.

5. peatükk Tuleohutuspaigaldised

§ 28. Tuleohutuspaigaldis

Tuleohutuspaigaldise peab hoonesse paigaldama ning seda kontrollima ja hooldama tuleohutuse seaduse kohaselt.

§ 29. Autonoomne tulekahjusignalisatsiooniandur

(1) Autonoomne tulekahjusignalisatsiooniandur peab olema:

- 1) elamu või korteri vähemalt ühes eluruumis;
- 2) kuni kümne majutuskohaga II kasutusviisiga hoone igas majutusruumis;
- 3) kuni kümne voodikohaga III kasutusviisiga hoone igas ruumis, välja arvatud sanitaarruumis;
- 4) kuni 300-ruutmeetrise pindalaga IV kasutusviisiga hoone igas ruumis, välja arvatud sanitaarruumis;
- 5) kuni 750-ruutmeetrise pindalaga V kasutusviisiga hoone igas ruumis, välja arvatud sanitaarruumis.

(2) Käesoleva paragrahvi lõike 1 punktides 2–4 nimetatud juhtudel ühendatakse autonoomne tulekahjusignalisatsiooniandur elektrisüsteemi ja varustatakse varutoitega.

§ 30. Automaatne tulekahjusignalisatsioonisüsteem

(1) Automaatne tulekahjusignalisatsioonisüsteem peab olema:

- 1) käesoleva määruse § 29 lõike 1 punktides 2–5 nimetatud hoones, mis ületab seal nimetatud arvulisi näitajaid;
- 2) VI või VII kasutusviisiga hoones, kus olenevalt hoones toimuvast tegevusest, hoone pindalast, korruselisusest või muudest põhjustest tingituna on kasutajate turvalisus väike.

(2) Automaatne adresseeritud tulekahjusignalisatsioonisüsteem peab olema:

- 1) II kasutusviisiga hoones, kus on rohkem kui 100 majutusk kohta;
- 2) III kasutusviisiga hoones, kus on rohkem kui 50 voodikohta;
- 3) IV kasutusviisiga hoones, kus on rohkem kui 500 kasutajat;
- 4) hoones, millel on rohkem kui kaheksa korrust;
- 5) TP2-klassi hoones, milles on viis kuni kaheksa korrust;
- 6) maa-aluses mitmekorruselises garaazis ja parkimiskeldris;
- 7) hoones, kus on üle 20 avastamispiirkonna.

(3) Automaatse adresseeritud tulekahjusignalisatsioonisüsteemi keskseade peab võimaldama jälgida sündmuste logi süsteemi ekraanil.

(4) Hoones või hoone osas, kus tavapärane häiresignaalide edastus ei ole tõhus, peab kasutama muid tulekahjuhäirest teavitamise viise, nagu sireen, vilkur, tekstiedastussüsteem, valjuhääldi, visuaalne signaal, vibreerimissignaal, sõnaline teade.

(5) Hoones olevaid inimesi teavitatakse tulekahjuhäirest kooskõlas tulekahju korral tegutsemise plaani või evakuatsiooni korraldusega hoones. Üldjuhul teavitatakse kõiki hoones viibivaid isikuid, kuid tulekahju korral tegutsemise plaanist lähtuvalt võib:

- 1) teavitada tulekahjuhäirest esmalt vastava ettevalmistuse saanud personali, kes võtab vastutuse reageerimistegevuse eest;
- 2) jaotada hoone häiresignaalide piirkondadeks, kus määratakse vastav käitumine.

(6) Kui tulekahjuhäirele reageerib vastava ettevalmistuse saanud personal, ei pruugi olla vajalik üldise tulekahjuhäire kohe käivitamine.

§ 31. Evakuatsioonivalgustus

(1) Evakuatsioonivalgustus on hoone, hoone osa, ruumi või vabas õhus piiratud ala valgustus, mis tulekahju või muu ohu, sealhulgas normaal-elektritoite tõrke korral võimaldab:

- 1) evakueeruda;
- 2) vähendada paanika tekkimist;
- 3) lõpetada tegevused ning välja lülitada seadmed või peatada protsessid;
- 4) teha päästetöid.

(2) Evakuatsioonivalgustus jaguneb selle kasutamise otstarbe järgi:

- 1) väljapääsute valgustuseks;
- 2) paanikavastaseks valgustuseks;
- 3) ohtliku tööpiirkonna valgustuseks.

§ 32. Väljapääsute valgustus

(1) Väljapääsute valgustus on ette nähtud ohtu sattunud inimeste evakuatsiooniks vajaliku tee ning sellel paiknevate tuletõrje- ja päästevahendite ning esmaabipunktide kiireks leidmiseks ja ohutuks kasutamiseks.

(2) Väljapääsute valgustus minimaalse toimimisajaga vähemalt üks tund paigaldatakse:

- 1) II kasutusviisiga hoonesse, välja arvatud vähem kui 11 majutuskohaga hoonesse;
- 2) III kasutusviisiga hoonesse, mis ei ole ööpäevaringses kasutuses;
- 3) IV kasutusviisiga hoonesse, välja arvatud ühekorruselisse kuni 50 istekohaga toitlustushoonesse ning kuni 300-ruutmeetri pindalaga kaubandushoonesse, millel on otseväljapääsud õue;
- 4) evakuatsiooniteele;
- 5) VI kasutusviisiga hoonesse, kui hoones töötab samal ajal rohkem kui 50 inimest;
- 6) V kasutusviisiga hoonesse, mille pindala on rohkem kui 300 ruutmeetrit;
- 7) mootorsõidukite boksideta garaaži ja parkimismajja, mille pindala on rohkem kui 1000 ruutmeetrit;
- 8) evakuatsioonitee ja väljumistee ühiskasutuses olevale alale;
- 9) päästemeeskonna infopunkti.

(3) Väljapääsute valgustus minimaalse toimimisajaga kolm tundi paigaldatakse:

- 1) III kasutusviisiga hoonesse, mis on ööpäevaringses kasutuses;
- 2) rahvusvahelise reisijateterminali hoonesse;
- 3) hoonesse, milles on rohkem kui üheksa korrust, välja arvatud elamusse;
- 4) maa-alusesse mitmekorruselisse garaaži või keldrisse ning muusse maa-alusesse ehitisesse.

§ 33. Paanikavastane valgustus

(1) Paanikavastane valgustus on ette nähtud paanika tekkimise tõenäosuse vähendamiseks ja inimeste ohutu liikumise tagamiseks. Paanikavastane valgustus peab võimaldama inimestel jõuda kohta, kus evakuatsioonitee on nähtav.

(2) Paanikavastase valgustuse toimimisajaks on üks tund ning see paigaldatakse:

- 1) kindlaksmääramata evakuatsiooniteega saali, halli või hoonesisesele avatud alale, kus viibib sama ajal vähemalt kümme inimest või mille üldpindala on rohkem kui 60 ruutmeetrit;
- 2) tualett- või riietusruumi, mille üldpindala on rohkem kui 10 ruutmeetrit, välja arvatud elamu korteris paiknevasse tualett- või riietusruumi;
- 3) liikumispuudega inimestele mõeldud tualett- või riietusruumi, välja arvatud elamu korteris paiknevasse tualett- või riietusruumi;
- 4) liikuva trepi või liikuva kõnnitee valgustamiseks;
- 5) avalikus kasutuses olevasse leili- või muusse saunaruumi.

§ 34. Ohtliku tööpiirkonna valgustus

(1) Ohtliku tööpiirkonna valgustus on ette nähtud potentsiaalselt ohtlikus tegevuses või olukorras olevate inimeste ohutuse tagamiseks ning seadmete kasutamise ja protsesside ohutuks lõpetamiseks või ohutust suurendavate toimingute läbiviimiseks.

(2) Ohtliku tööpiirkonna valgustus paigaldatakse kõrgendatud riskiga tööpiirkonda, näiteks tehnosüsteemide või nende juhtimisruumi, ning see peab toimima nii kaua, kuni püsib oht inimestele, kes kasutavad seadmeid ja lõpetavad protsesse või viivad läbi ohutust suurendavaid toiminguid.

§ 35. Märktõusutoru

(1) Märktõusutoru paigaldatakse:

- 1) kui korruse tasapinnast võetuna on kaugeim punkt korruse sissepääsust rohkem kui 50 meetrit;
- 2) hoonesse, millel on rohkem kui neli korrust,
- 3) mitmekorruselisesse keldrisse, või
- 4) VII kasutusviisiga hoonesse.

(2) Mitmekorruselise keldri kõikidesse kohtadesse peab liikumisteelt ulatama vähemalt 50 meetri pikkuse voolikuliiniga. Kui sisenemistee keldrisse asub ülemise keldri põranda all, rajatakse igale tasandile lüüstambur, millesse paigaldatakse märktõusutoru ühenduskoht.

(3) Märktõusutoru ühenduskoht on trepikojas.

(4) Märktõusutoru peab tehniliste parameetrite ja paigalduse, sealhulgas nõutava veevooluhulga osas vastama asjakohasele standardile.

(5) Märktõusutoru toitesisend peab võimaluse korral olema päästemeeskonna sisenemistee lähedal hoonest väljaspool ning see märgistatakse infoviidaga.

(6) Märktõusutoru võib põhjendatud juhtudel asendada kuivtõusutoruga.

§ 36. Tuletõrje voolikusüsteem

Tuletõrje voolikusüsteem paigaldatakse asjakohases standardis nimetatud ehitisse.

§ 37. Automaatne tulekustutussüsteem

(1) Automaatne tulekustutussüsteem paigaldatakse:

- 1) hoonesse, kus tuletõkkeseptsioon asub läbi kolme või enama korruse, välja arvatud tuletõkkeseptsioonina rajatud evakuaatsioonitrepikotta ning ühe ja kahe korteriga elamusse;
- 2) mitme korrusega keldrisse;
- 3) enam kui neljakorruselisse III kasutusviisiga hoonesse või selle osasse, kus automaatse tulekustutussüsteemi rakendamine ei põhjusta ohtu inimese elule, tervisele ega varale või ei häiri oluliselt elutähtsa teenuse osutamist;
- 4) hoonesse, mis ületab käesoleva määruse lisades 2 ja 5 sätestatud piirväärtusi;
- 5) suure pindala või suure eripõlemiskoormusega, kuid seejuures vähevalvatavasse ruumi, milles tekkinud tulekahju võib ohustada ümbrust või põhjustada suurt varalist kahju või kultuuriväärtuse hävimist;
- 6) TP2-klassi kolme- kuni neljakorruselise hoone trepikotta, mille tuletundlikkus on D-s2,d2;
- 7) TP2-klassi viie- kuni kaheksakorruselisse hoonesse, mille kandekonstruktsiooni tuletundlikkus on väiksem kui A2-s1,d0;
- 8) hoonesse või selle ossa, kus hoones toimuvast tegevusest, hoone korruse pindalast, korruselisusest, kasutamise otstarbest, kõrgusest või muudest põhjustest tingituna on kasutajate turvalisus väike ja päästetöö tegemine ohtlik.

(2) Automaatne tulekustutussüsteem peab tulekahju korral käivituma inimese abita.

(3) Automaatsele tulekustutussüsteemile peab olema lisavee andmise võimalus.

(4) Kui automaatne tulekustutussüsteem on paigaldatud käesoleva paragrahvi lõikes 1 nimetatata hoonesse või hoone osasse või hoone tuletõkkeseptsiooni, ei kohaldata hoonele või selle osale või hoone tuletõkkeseptsioonile käesoleva määruse nõudeid, mis sätestavad:

- 1) tuletõkkeseptsiooni piirpindala;
- 2) väljumistee pikkuse;
- 3) kasutajate arvu;
- 4) kandekonstruktsioonide tulepüsivuse;
- 5) tuletõkkeseptsiooni konstruktsioonide tulepüsivuse;
- 6) konstruktsioonide tuletundlikkuse;
- 7) tule naaberehitisele leviku piiramise.

(5) Käesoleva paragrahvi lõike 4 punktides 1–3 sätestatud erisused ei kohaldu II või III kasutusviisiga hoonele.

(6) Käesoleva paragrahvi lõikes 4 sätestatud erisusi ei rakendata hoones üldjuhul üheaegselt. Rohkem kui kahe erisuse rakendamisel tõendatakse tuleohutus analüütiliselt.

§ 38. Suitsu ja soojuse eemaldamine hoonest

(1) Tulekahju korral peab olema võimalik eemaldada hoone kõikidest ruumidest soojust ja suitsu. Suitsu ja soojuse eemaldamine võib põhineda sundventilatsioonil või loomulikul tõmbel.

(2) Suitsu ja soojuse eemaldamine hoonest tagatakse kas ühel või mitmel järgmisel viisil:

- 1) ruumi ülemises kolmandikus paiknevate ning põrandapinnast avatavate või ohutult purustatavate luukide, akende või uste kaudu, kusjuures ohutult purustatavad aknad peavad asuma esimesel korrusel ja asuma põrandapinnast kääulatuses;
- 2) kasutades kaugjuhtimisega avanevaid suitsu ja kuumuse eemaldamise luuke või aknaid;
- 3) kasutades väljatõmbeventilaatorit või tekitades ülerõhu ruumides, kuhu ei soovitata suitsu levimist.

(3) Trepikojas, millest on moodustatud tuletõkkeseksioon, peab olema suitsu eemaldamise võimalus, tagades sinna värske õhu juurdevoolu.

(4) Kahekorruselises hoones korraldatakse trepikojast suitsueemaldamine trepikoja ülaosas paikneva kergesti avatava ühe või mitme akna või luugi kaudu, mille summaarne efektiivne suitsueemaldamise pindala on vähemalt pool ruutmeetrit.

(5) Kolme- kuni kaheksakorruselises hoones korraldatakse trepikojast suitsueemaldamine trepikoja ülaosas paikneva kergesti avatava ühe või mitme akna või luugi kaudu, mille summaarne efektiivne suitsueemaldamise pindala on vähemalt üks ruutmeeter. Selline aken või luuk peab olema avatav suitsukeskkonda sisenemata.

(6) Keldrikorruse ruumist suitsu eemaldamisel ei tohi suitsu juhtida evakuatsiooniks kasutatavasse trepikotta või päästemeeskonna sisenemisteele.

§ 39. Piksekaitse

(1) Piksekaitse peab olema I, II, IV, V ja VI kasutusviisiga hoonel, mille kõrgeim osa ulatub ümbruskonna hoonestusest enam kui 15 meetrit kõrgemale.

(2) Olenemata hoone kõrguse suhtest ümbruskonna hoonestusega, peab piksekaitse paigaldama:

- 1) TP2- ja TP3-klassi kuuluvale II või IV kasutusviisiga hoonele, kui sellise hoone kandekonstruktsioon ei ole A1 või A2 tuletundlikkusega;
- 2) III kasutusviisiga hoonele;
- 3) VI kasutusviisiga hoonele, milles toimub tuleohtlik või tule- ja plahvatusohtlik tootmisprotsess või säilitatakse sellise omadusega materjali;
- 4) lahtisele IV kasutusviisiga ehitisele, kus on korraga rohkem kui 200 kasutajat;
- 5) loomapidamishoonele, kus on rohkem kui 100 looma.

(3) Piksekaitse projekteerimisel, paigaldamisel ja hooldamisel lähtutakse asjakohasest standardist.

(4) Hoone piksekaitseüsteemi kaitseklassi valikul peab lähtuma asjakohase standardi alusel koostatud riskianalüüsi tulemustest või järgmistest nõuetest:

- 1) I kaitseklassiga piksekaitse peab olema, sõltumata hoone kõrgusest, plahvatusohtlikul tööstushoonel või -laol ja lennujuhtimiskeskusel;
- 2) II kaitseklassiga piksekaitse peab olema, sõltumata hoone kõrgusest, kõrge tuleohuga tööstushoonel või laol, hoonel, kus on ööpäev ringi hoolealuseid, nagu haigla, hooldekodu või lastekodu, Häirekeskuse hoonel, raadio- ja televisioonimastil ning hoonel kõrgusega üle 100 meetri;
- 3) III kaitseklassiga piksekaitse peab olema, sõltumata hoone kõrgusest, inimeste kogunemiskohtadel, nagu kool, lasteaed, teater, kino, ujula, staadion või spordihall, milles pealtvaatajate kohtade arv on üle 200, hotellil, kus voodikohtade arv on üle 60, tööstushoonel, kus ei ole kõrget tuleohtu, büroohoonel, pangal või kauplusel, kui nende kasulik pind on üle 2000 ruutmeetri, loomapidamishoonel, kus on rohkem kui 100 looma, ning hoonel kõrgusega üle 26 meetri;
- 4) IV kaitseklassi kuuluvad ülejäänud hooned, kus piksekaitse on vajalik.

§ 40. Tuleohutuspaigaldise toitekaabel

Tuleohutuspaigaldise toitekaabel ja selle kinnitus peavad olema tulekindlad. Toitekaabli tulepüsivusaeg peab olema selline, et tuleohutuspaigaldise elektritoide on tagatud kogu nõutud tööaja jooksul. Tuleohutuspaigaldise elektrivarustuse projekteerimisel ja paigaldamisel lähtutakse asjakohasest tehnilisest normist või standardist.

6. peatükk Evakuatsiooni tagamine

§ 41. Evakuatsioon

(1) Evakuatsiooni korraldatakse:

- 1) massilisena, see tähendab kõikide hoones viibivate inimeste kohest väljumist hoonest;
- 2) etapilisena, see tähendab hoones viibivate inimeste järk-järgulist eemaldumist tulekahju tekkekohast või

3) passiivsena, see tähendab, et võimaluse korral jäädakse kohale ning oodatakse päästmist.

(2) Evakuatsiooni tagamiseks peab hoones olema selle kasutamiseviisile, ruumide kasutamise otstarbele ning kasutajate arvule ja nende liikumisvõimekusele vastav arv sobiva paigutusega kergesti läbitavaid väljumisteid, evakuatsiooniteid ja -pääse ning nõutud tuletõkkeseksioonid. Evakuatsiooniteid peab olema hoone kasutajate ohutuks evakuatsiooniks piisav. Evakuatsiooni- ja väljumistee ei või läbida tehnoseadmete või muid tehnilisi ruume.

§ 42. Evakuatsioonipääs

(1) Evakuatsioonipääsud peavad asuma hajutatult.

(2) Evakuatsioonipääsudeks ei loeta üldjuhul lifti või muid sellesarnaseid seadmeid.

(3) Loomapidamishoones ehitatakse evakuatsioonipääsud nii, et tulekahju korral oleks loomi võimalik juhtida või neil endil on võimalik kiiresti ja lihtsalt ohutusse kohta jõuda.

(4) Kõik hoones olevad evakuatsioonipääsud tähistatakse tuleohutuse seaduse kohaselt.

§ 43. Hädaväljapääs

(1) Hädaväljapääsudeks kasutatava valgusava kõrgus peab olema vähemalt 600 millimeetrit ja laius 500 millimeetrit ning kõrguse ja laiuse summa vähemalt 1500 millimeetrit.

(2) Kõik hoones olevad hädaväljapääsud tähistatakse tuleohutuse seaduse kohaselt.

§ 44. Evakuatsioonipääsude arv

(1) Evakuatsioonipääsude arv ja paigutus määratakse vastavalt hoone kasutamise otstarbele ja hoone kasutajate maksimaalsele arvule.

(2) Hoone igalt evakuatsioonialalt peab üldjuhul olema võimalik jõuda vähemalt kahe hajutatult paigutatud evakuatsioonipääsuni.

(3) Üks evakuatsioonipääs või -tee võib olla:

- 1) kuni kaheksakorruselises hoones, kui evakuatsioonialaks oleva hoone osa on I kasutusviisiga;
- 2) kuni 16-korruselises I kasutusviisiga hoones, mille ehitusalune pindala on kuni 450 ruutmeetrit;
- 3) V või VI kasutusviisiga hoones, mille suletud netopind on kuni 500 ruutmeetrit;
- 4) II–IV kasutusviisiga hoones, kus viibib korraga kuni kümme inimest, kui see ei põhjusta kasutajate turvalisusele ohtu.

(4) Evakuatsioonialal, kus on üks evakuatsioonipääs või -tee käesoleva paragrahvi lõike 3 tähenduses, peab olema vähemalt üks hädaväljapääs.

§ 45. Evakuatsioonitee

(1) Evakuatsioonitee piiritletakse nii, et evakuatsiooniteed oleks võimalik ohutult kasutada kogu evakuatsiooniaja jooksul.

(2) Evakuatsioonitee:

- 1) peab olema kergesti tuvastatav, tähistatud vastava märgistusega, lihtsalt juurdepääsetav ja kasutatav;
- 2) sein-, lae- ja põrandakatted ei tohi evakuatsiooni korral kasutajate turvalisust ohustada;
- 3) trepikalle, astmete ja mademete mõõtmed peavad tagama ohutu evakuatsiooni;
- 4) moodustatakse omaette tuletõkkeseksioonina;
- 5) ei tohi olla takistatud.

(3) Üle kaheksakorruselise TP1-klassi hoone evakuatsiooniteel olevad trepikäigud ja -mademed peavad vastama vähemalt A2-s1,d0 tuletundlikkusele ning:

- 1) ruumides eripõlemiskooormusega kuni 600 megadžauli ruutmeetri kohta oleva evakuatsiooniks kasutatava trepikäigu ja -mademe tulepüsivus peab olema vähemalt R 30;
- 2) ruumides eripõlemiskooormusega üle 600 megadžauli ruutmeetri kohta oleva evakuatsiooniks kasutatava trepikäigu ja -mademe tulepüsivus peab olema vähemalt R 60.

(4) Kolme- kuni kaheksakorruselise TP2-klassi hoone evakuatsioonitee konstruktsioonide ning trepikäikude ja -mademete tulepüsivus peab olema vähemalt R 60.

(5) III kasutusviisiga hoones ja õppehoones ei tohi kasutada evakuatsioonitrepina keerdtreppi, mille keskava läbimõõt on väiksem kui 1000 millimeetrit. Sellise hoone evakuatsioonitrepi trepiastme sügavus peab olema rohkem kui 150 millimeetrit.

(6) Evakuatsiooniteel oleval trepil, sealhulgas hoonevälisel trepil, mis asub evakuatsiooniteel, peab olema tagatud ohutu liikumine. Enama kui kolme astmega trepil peab olema trepikäsipuu.

(7) III kasutusviisiga hoones välditakse mistahes pöranda kõrgendusi, mis võivad evakuatsiooni ohustada.

§ 46. Väljumistee

(1) Väljumistee minimaallaius evakuatsioonialast peab olema vähemalt 800 millimeetrit ja kõrgus vähemalt 2100 millimeetrit. Üldkasutatav ala peab olema tähistatud vastava märgistusega ning lause ja kõrguse määramisel lähtutakse evakuatsiooniteele esitatavatest nõuetest.

(2) III kasutusviisiga hoones määratakse väljumistee piisav laius analüütiliselt või arvutuslikult, lähtudes hoone ruumide kasutusotstarbest.

(3) Väljumistee pikkus määratakse evakuatsiooniala kõige kaugemast punktist kuni evakuatsioonipääsuni või teise tuletõkkesektsiooni lühimat liikumiskõlblikku teed mööda. Kui erinevad väljumisteed kahe erineva evakuatsioonipääsuni omavad ühist osa, siis arvestatakse ühise osa pikkust kahekordselt.

(4) Väljumistee pikkuse nõuded on sätestatud käesoleva määruse lisas 8.

(5) Väljumistee pikkus evakuatsioonialast, millest on võimalik pääseda vaid ühe evakuatsioonipääsuni, on 50 protsenti käesoleva määruse lisas 8 loetletud määradest.

(6) Käesoleva määruse lisas 8 sätestatud väljumistee maksimaalpikkusest võib väljumistee olla pikem:

- 1) kuni 20 protsenti, kui tegemist on esimesel korrusel asuva väljumisteedega ja evakuatsiooniks saab kasutada ka hädaväljapääsu, mille kaudu pääseb otse maapinnale;
- 2) kuni 50 protsenti, kui hoones on automaatne tulekahjusignalisatsioonisüsteem;
- 3) vastavalt esitatud arvutustele, kui hoone on kaetud automaatse tulekustutusüsteemiga või automaatselt rakenduva suitsueemaldussüsteemiga.

§ 47. Evakuatsioonitee mõõtmed

(1) Evakuatsioonitee laius on:

- 1) üldjuhul vähemalt 1200 millimeetrit;
- 2) kuni kahekorrelises enam kui kahe korteriga elamus vähemalt 900 millimeetrit;
- 3) püsivate töökohtadeta tööstus- või laohoonetes või sellistes hoonetes üksikutele töökohtadele viivatel käikudel või treppidel vähemalt 800 millimeetrit.

(2) Evakuatsioonitee lause arvestamisel võetakse arvesse ka evakuatsiooniteel olevaid avatäiteid ja nende mõõtmeid.

(3) III kasutusviisiga hoones määratakse evakuatsioonitee piisav laius alati analüütiliselt või arvutuslikult, lähtudes hoone kasutusotstarbest, selles viibivate isikute arvust ja kasutatavate liikumise abivahendite või evakuatsioonivahendite mõõtmetest, kuid see ei tohi olla väiksem käesoleva paragrahvi lõikes 1 sätestatud.

(4) Evakuatsioonialal, mida kasutab kuni 60 inimest, võib üks evakuatsiooniteedest olla vähemalt 900 millimeetri laiune.

(5) Evakuatsioonitee ja evakuatsioonipääsuni suunduva sisekoridori summaarse miinimumlaiuse arutamisel arvestatakse evakuatsiooniteed kasutava 120 inimese kohta 1200 millimeetrit, millele lisandub iga järgmise 60 inimese kohta 400 millimeetrit.

(6) Evakuatsioonitee vaba kõrgus peab olema vähemalt 2100 millimeetrit, kusjuures selle kõrguse ulatuses ei tohi olla takistusi. Kõrgus põõningul ja keldris peab olema vähemalt 1900 millimeetrit. Kui põõningu- või keldrikorral on püsivaid töö- või viibimiskohti, peab vaba kõrgus vastama evakuatsioonitee mõõtmetele.

§ 48. Evakuatsiooniteel ja väljumisteel paiknev uks

(1) Evakuatsiooniteel ja väljumisteel paiknev uks peab:

- 1) olema paigaldatud nii, et oleks võimalik kasutajate kiire evakuatsioon, ja avanema vähemalt 90 kraadi;
- 2) avanema evakuatsiooni suunas, välja arvatud alla 30 inimese evakuatsiooniks ette nähtud uks;
- 3) olema pidevalt hõlpsasti avatav kõikidele kasutajatele.

(2) Evakuatsiooniukse, evakuatsioonipaarisukse aktiivse ukselehe ning tõsteukses oleva evakuatsioonikäiguukse valgusava laius peab vastama ettenähtud maksimaalsele evakuatsioonitee kasutajate arvule ja:

- 1) hoone siseukse ning sissepääsu- ja ühendustee ukse valgusava laius peab üldjuhul olema vähemalt 850 millimeetrit;

2) hoones, mida kasutab rohkem kui 60 inimest, peab ukse valgusava laius olema vähemalt 1050 millimeetrit;
3) lävepaku kõrgus võib olla maksimaalselt 25 millimeetrit.

(3) Evakuatsiooniukse valgusava minimaalkõrguseks on pealmaakorrusel vähemalt 2000 millimeetrit, põõningul ja keldris vähemalt 1800 millimeetrit. Kui põõningu- või keldrikorruusel on püsivaid töö- või viibimiskohti, peavad evakuatsiooniuste mõõtmed vastama pealmaakorruste tingimustele.

(4) Evakuatsioonitee trepikoja poole avanev uks ei tohi kitsendada evakuatsiooniteed ega takistada evakuatsiooni.

(5) Evakuatsioonitee ja väljumistee laiust võib vähendada vältimatult ukselempi võrra, välja arvatud hoonetes, kus evakuatsioonitee ja väljumistee laius on tõendatud analüütiliselt.

§ 49. Evakuatsiooni- ja väljumistee ukse või sellel asuva ukse sulused

(1) Evakuatsiooniteel või väljumisteel asuv uks varustatakse evakuatsioonisulusega, mis peab olema alati avatav ilma abivahenditeta ning mille liikumine ei tohi olla vastupidine evakuatsiooni suunale. Kui evakueeruvate inimeste arv nõuab paarisukse mõlema ukselehe kasutust, varustatakse mõlemad ukselehed evakuatsioonisulustega. Evakuatsioonisuluste valikul lähtutakse asjakohasest normist, juhendist või standardist.

(2) Evakuatsiooniukse suluste valikul arvestatakse hoone või ruumi kasutusotstarbega, hoone või ruumi kasutajate arvuga ning nende teadmistega hoonest ja evakuatsiooniteedest.

(3) Sellise hoone ja ruumi evakuatsiooniustel, mis on ette nähtud 150 või enama inimese evakuatsiooniks, kasutatakse horisontaalse latiga evakuatsioonisuluseid ehk paanikasuluseid.

(4) Sellise hoone ja ruumi evakuatsiooniustel, mis on ette nähtud 30–150 inimese evakuatsiooniks, kasutatakse lingi või surunupuga evakuatsioonisuluseid.

(5) Käesoleva paragrahvi lõigetes 3 ja 4 nimetatuta võtmata avatavaid suluseid, nagu väändenupud, võib kasutada vaid sellise hoone ja ruumi evakuatsiooniustel, mis on ette nähtud kuni 30 inimese evakuatsiooniks, kes on hoonega tuttavad.

(6) Kui ruume võidakse ajutiselt kasutada igapäevasest kasutamisest erineval eesmärgil, mis toob kaasa suurema kasutajate arvu, peab evakuatsiooniukse suluste valikul arvestama võimaliku suurima kasutajate arvuga.

(7) Käesoleva paragrahvi lõigetes 1 ja 3–5 sätestatud nõudeid ei kohaldata I kasutusviisiga hoonetele, välja arvatud ühises kasutuses olevad ukсед.

(8) Evakuatsiooniuksed hoonetes, mis on oluliste tuleohutusnõuete osas võrdsustatud I kasutusviisi hoonega, varustatakse vähemalt käesoleva paragrahvi lõikes 5 nimetatud sulustega.

(9) Käesolevas paragrahvis nimetatud nõudeid ei rakendata, kui ehitise kasutamise otstarbe tõttu ei ole võimalik neid kohaldada.

7. peatükk

Päästetööde ja päästemeeskonna ohutuse tagamine

§ 50. Päästemeeskonna juurdepääsutee

Päästetehnikaga peab pääsema hoone sissepääsude, hädaväljapääsude ja päästemeeskonna sisenemistee vahetusse lähedusse. Ühe korteriga elamu puhul peab juurdepääsukaugus päästetehnikale olema vähem kui 50 meetrit peasissepääsust.

§ 51. Päästemeeskonna sissepääs hoonesse

(1) Päästemeeskonna sissepääs hoonesse peab tagama juurdepääsu keldri- ja pealmaakorrustele ning põõningule ja katusele. Hoonetes, kuhu on rajatud päästemeeskonna infopunkt, peab päästemeeskonna sissepääsu vastavalt tähistama.

(2) Pääs keldrikorruusele tagatakse üldjuhul otse väljast ning see peab olema eraldatud pealmaakorruste evakuatsiooniteedest ja -trepikodadest tuletõkkekonstruktsiooni või -avatäitega, välja arvatud kuni kahe korteriga elamus.

(3) Kui keldris on kaks või enam tuletõkkesektsiooni, peab olema vähemalt üks pääs piirpindala kohta.

§ 52. Päästemeeskonna infopunkt ja operatiivkaart

(1) Päästemeeskonna infopunkt rajatakse hoonesse, mis on varustatud automaatse või automaatse adresseeritud tulekahjusignalisatsioonisüsteemiga.

(2) Päästemeeskonna infopunkt rajatakse võimaluse korral hoone välisukse kõrvale, otsepääsuga väljast. Igasse hoonesse rajatakse ainult üks päästemeeskonna infopunkt, mis tähistatakse vastavalt.

(3) Päästemeeskonna infopunktis peavad paiknema tuleohutuspaigaldiste infotablood ning päästetöö tegemiseks vajalikud skeemid ja joonised, automaatse tulekahjusignalisatsioonisüsteemi ja suitsueemaldussüsteemi juhtimisseadmed ning operatiivkaart. Samuti kajastatakse päästemeeskonna infopunktis teavet tulekustutussüsteemile, märgtõusutorule ja tuletõrje voolikusüsteemile lisavee andmise võimaluste kohta ning teavet hoones paikneva varugeneraatori või päikesepaneelide kohta. Katusetulekahju või päikesepaneelikogumi põlemise korral peab päästemeeskonna infopunktis olema päikesepaneelide pingevabaks muutmise võimalus. Kui hoonesse, kus on päikesepaneelid, ei ole rajatud päästemeeskonna infopunkti, siis peab see võimalus olema päästemeeskonna sisenemisteel.

(4) Operatiivkaardi koostab hoone omanik ning see kooskõlastatakse Päästeametiga. Operatiivkaardil olevat infot uuendab hoone valdaja operatiivkaardil olevate andmete muutmisel või pärast hoones muudatuste tegemist ning sellest teavitatakse Päästeameti.

(5) Operatiivkaart koostatakse:

- 1) enesekontrolli tuleohutusaruande esitamise kohustusega ettevõttes;
- 2) kümne- ja enamakorruselise hoone kohta;
- 3) kultuuriväärtusliku hoone kohta;
- 4) hoone kohta, milles hoitakse mälestisi.

(6) Kui operatiivkaardi koostamise kohustusega hoones ei ole päästemeeskonna infopunkti, paigutatakse operatiivkaart päästemeeskonna sisenemisteel, võimalikult sissepääsu lähedale hõlpsasti avatavasse kappi, millele kantakse sellekohane tähistus.

(7) Päästemeeskonna infopunktis olevale operatiivkaardile kantav minimaalne teave on sätestatud käesoleva määruse lisas 9.

(8) Päästemeeskonna infopunktis olevatele joonistele kantakse tuleohutuspaigaldiste paiknemisskeemid ja korruste plaanid, millel on märgitud tuletõkkeseksioonide ja avatäidete asukohad koos tulepüsimisajaga. Kõik joonised ja skeemid esitatakse selgelt ja arusaadavalt loetavalt ning korruse plaan esitatakse võimaluse korral ühel lehel.

§ 53. Tuletõrjelift

(1) Hoone, millel on rohkem kui üheksa korrust, varustatakse tuletõrjeliftiga.

(2) Käesoleva paragrahvi lõikes 1 nimetatud hoonesse, mille korruse pindala ületab 900 ruutmeetrit, paigaldatakse vähemalt kaks tuletõrjelifti.

(3) Tuletõrjelift peab vastama vähemalt järgmistele tingimustele:

- 1) liftišahti peab ehitama eraldi tuletõkkeseksioonina, mille tulepüsimisklass on vähemalt EI 120;
- 2) lift tohib avaneda ainult lüüstamburi poole;
- 3) liftis peab olema nõuetekohane avariivalgustus.

8. peatükk

Ehitiseväline tuletõrje veevarustus

§ 54. Ehitiseväline tuletõrje veevarustus

(1) Igal ehitisel peab olema tulekahju kustutamiseks vajalik tuletõrje veevarustus, mis rajatakse tuleohutuse seaduse ja käesoleva määruse kohaselt. Tuletõrje veevajadus määratakse kindlaks olenevalt hoonestusest või ehitise kasutamisest.

(2) Tuletõrje veevarustus projekteeritakse ja ehitatakse nii, et tulekahju korral on tagatud kustutusvee kättesaadavus, on arvestatud vahemaaga ehitise ja hüdrandi ning ehitise ja muu veevõtukohta vahel, on arvesse võetud vajaminevat vooluhulka ja kustutusaega. Nimetatud parameetrid on sätestatud tehnilises normis, sealhulgas asjakohases standardis.

(3) Kui kustutusvee allikana kasutatakse ühisveevärki, arvestatakse tuletõrje veevarustuse projekteerimisel veevõrgu hüdraulilist režiimi, veetarbimist ning vajaduse korral alternatiivsete veallikate kasutamise võimalusi. Kui ehitisele ei ole tagatud vajalikku kustutusvee vooluhulka tuletõrjehüdrandist, tagatakse puuduolev veehulk loodusliku või tehiseveekogu või tuletõrjeveereservuaari kustutusveega.

(4) Ehitisevälise tuletõrje veevarustuse lahenduse kohta võib käesolevas paragrahvis sätestatu osas teha mõõndusi, kui nende sobivus on kindlaks määratud asjakohases standardis või tõendatud analüütiliselt.

9. peatükk Rakendussätted

§ 55. Nõuded olemasolevatele ja ehitatavatele ehitistele

(1) Enne käesoleva määruse jõustumist õiguslikul alusel ehitatud ehitisele, mida kasutatakse ehitisele ettenähtud kasutusotstarbe kohaselt, ja ehitavale ehitisele, mille kohta on enne käesoleva määruse jõustumist väljastatud kehtiv ehitusluba või kohaliku omavalitsuse kirjalik nõusolek või esitatud ehitusteatis või ehitusloa või kirjaliku nõusoleku taotlus, kohaldatakse ehitusloa või kirjaliku nõusoleku taotlemise või ehitusteatise esitamise ajal kehtinud tuleohutusnõudeid. Kui käesolevas määrukses on tuleohutusnõudeid sel ajal kehtinud õigusega võrreldes leevendatud, lähtutakse käesolevast määrukses.

(2) Enne käesoleva määruse jõustumist õiguslikul alusel ehitatud ehitist, mida kasutatakse ehitisele ettenähtud kasutamistotstarbe kohaselt, peab evakuatsioonile kehtestatud nõuete osas vastama käesoleva määruse §-des 29, 30, 32 ja 33 ning 6. peatükis sätestatud nõuetele, arvestades § 3 lõikes 4 sätestatud. Olemasolevasse ehitisse enne käesoleva määruse jõustumist paigaldatud tuleohutuspaigaldis peab vastama selle paigaldamise ajal kehtinud tuleohutusnõuetele ja olema nõuetekohaselt hooldatud.

(3) Enne käesoleva määruse jõustumist õiguslikul alusel ehitatud ehitist, mida kasutatakse ehitisele ettenähtud kasutamistotstarbe kohaselt, peab lisaks käesoleva paragrahvi lõigetes 1 ja 2 sätestatule vastama käesoleva määruse §-des 50 ja 51 ning § 52 lõigetes 4–7 sätestatud nõuetele, arvestades § 3 lõikes 4 sätestatud.

(4) Ehitist, mis on õiguslikul alusel ehitatud või mille ehitamisega on alustatud enne käesoleva määruse jõustumist, kuid pärast 2015. aasta 12. septembrit, peab lisaks käesoleva paragrahvi lõigetes 1–3 sätestatule vastama käesolevas määrukses operatiivkaardi kohta kehtestatud nõuetele.

(5) Ehitise ümberehitamise ja laiendamise korral peab tagama ümberehitatavate või laiendatavate osade vastavuse käesolevas määrukses sätestatud nõuetele.

§ 56. Määruse jõustumine

(1) Käesoleva määruse § 20 jõustub 1. juulil 2017. aastal.

(2) Käesoleva määruse § 14 lõiked 4 ja 5 jõustuvad 1. jaanuaril 2018. aastal.

(3) Käesoleva määruse § 55 lõige 3 jõustub 31. märtsil 2018. aastal.

Andres Anvelt
Siseminister

Hannes Kont
Päästepoliitika asekancler kantsleri ülesannetes

[Lisa 1](#) Hoonete liigitus tuleohutuse järgi

[Lisa 2](#) Hoonete korruste arvu, kõrguse ja kasutajate arvu piirangud TP2- ja TP3-klassi hoonetes
21.06.2017 11:50

Veaparandus - Parandatud ilmne ebatäpsus, lisatud sõna "kuni" tabeli jaotuse "Hoone suletud netopindala" rea "III kasutusviis" 3. ja 4. lahtrisse, Riigi Teataja seaduse § 10 lõike 3 alusel arvestades Siseministeeriumi 21.06.2017 taotlust nr 2-3/22-1

[Lisa 3](#) Hoone jäigastavate ja kandekonstruktsioonide tulepüsivus

[Lisa 4](#) Hoone tuletõkkekonstruktsioonide tulepüsivus

[Lisa 5](#) Hoone tuletõkkesektsiooni piirpindala

[Lisa 6](#) Sisepindade nõutud tuletundlikkus

[Lisa 7](#) Välisseina, välisseina välispinna ja õhutuspiilu välis- ja sisepinna nõutud tuletundlikkus

[Lisa 8](#) Väljumistee maksimaalpikkus ja ruumi arvutuslik pindala ühe inimese kohta

